20/05/2019

“Η Αρχιεπ. Αμερικής είναι το καύχημα της Μητρός Εκκλησίας”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Ο παμψηφεί εκλεγείς Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Ελπιδοφόρος, παραχώρησε την πρώτη συνέντευξή του στον «Εθνικό Κήρυκα», στην οποία ομιλεί για την Ομογένεια, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, τον Ναό του Αγίου Νικολάου, το νοικοκύρεμα των οικονομικών, την ελληνική γλώσσα και γενικά για το όραμά του για την Αρχιεπισκοπή και την Ομογένεια της Αμερικής.

«Εσείς για μένα είστε το καύχημά μου, ο έπαινός μου, τα πνευματικά μου παιδιά, οι πολύτιμοι συνεργάτες μου, οι συνοδοιπόροι μου για τη δόξα του Θεού και τα στηρίγματά μου στην ενίσχυση της κορυφής της Ορθοδοξίας του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου» επεσήμανε μεταξύ άλλων.

Το πλήρες κείμενο της συνέντευξης είναι το εξής:

«Εθνικός Κήρυξ»: Σεβασμιότατε, πώς αισθάνεστε με την εκλογή σας στον Αρχιεπισκοπικό Θρόνο της Αμερικής;

Αρχιεπίσκοπος Ελπιδοφόρος: Η αλήθεια είναι ότι περίμενα ότι το κυρίαρχο αίσθημα μετά την εκλογή μου θα ήταν αυτό της ανακούφισης. Οχι διότι θα αισθανόμουν χαρά με την εκλογή μου, αλλά διότι όλοι μας είχαμε κουραστεί από τη μακρά περίοδο αναμονής που προηγήθηκε μέχρι να δοθεί λύση.

Πίστευα ότι θα αισθανόμουν ανακούφιση είτε η Αγία και Ιερά Σύνοδος εξέλεγε εμένα, είτε κάποιον άλλο από τους αδελφούς ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου. Προς έκπληξή μου, όμως, το κυρίαρχο αίσθημα ήταν τελικά αυτό της ευθύνης. Πιο συγκεκριμένα: Το βάρος της ευθύνης. Το αίσθημα αυτό εκφράστηκε με δύο τρόπους. Με δοξολογία στον Θεό και με ευγνωμοσύνη στον Πατριάρχη και στη Σύνοδο για την ομόφωνα εκφρασθείσα εμπιστοσύνη.

«Ε.Κ.»: Οταν μπήκατε στην Πατριαρχική Αυλή το έτος 1994 νεαρός Διάκονος είχατε φαντασθεί ποτέ ότι θα γινόσαστε Αρχιεπίσκοπος Αμερικής;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Οχι βέβαια, ούτε στα πιο ευφάνταστα όνειρά μου αγαπητέ κ. Καλμούκο. Η μόνη σχέση της χειροτονίας μου εις διάκονο με την Αμερική ήταν αυτό που μου είπε τότε ο Πατριάρχης όταν μου έδωσε το όνομα Ελπιδοφόρος.

Μου είπε τότε το εξής: όταν στις 2 Νοεμβρίου 1991 ενθρονίστηκε ο Πατριάρχης μας, ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος του ευχήθηκε να είναι Πατριάρχης «ακίνδυνος, πηγάσιος, ανεμπόδιστος, αφθόνιος και ελπιδοφόρος», κάνοντας, δηλαδή, λογοπαίγνιο με τα ονόματα των Αγίων που γιορτάζουν την ημέρα εκείνη (2 Νοεμβρίου). «Από τότε, μου είπε ο Πατριάρχης, ήθελα να δώσω το όνομα αυτό σε κάποιον νέο κληρικό».

Ετσι, λοιπόν, από την πρώτη ημέρα της διακονίας μου στην Πατριαρχική Αυλή αισθάνθηκα την ευγνωμοσύνη στον Πατριάρχη που μου έδωσε αυτό το όνομα, αλλά συνδέθηκε το όνομά μου με τον αλησμόνητο Ιάκωβο.

Από μικρός θαύμαζα την Αμερική, ονειρευόμουν να την επισκεφθώ και είχα ενθουσιαστεί από την πρώτη μέρα που την επισκέφθηκα ως μεταπτυχιακός φοιτητής το έτος 1992, για να γίνω ανάδοχος του Ηλία Παπά, γιου του παιδικού μου φίλου, του π. Χρήστου, που υπηρετεί στην Κοινότητα Θείας Αναλήψεως Fairview, NJ. Από τότε την λάτρεψα και την επισκέφθηκα πολλές φορές.

«Ε.Κ.»: Τι πιστεύετε για την Ομογένεια της Αμερικής; Τι είμαστε εμείς για εσάς; Τι σκέψεις κάνετε;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Η Ομογένεια των Ηνωμένων Πολιτειών είναι ασφαλώς στην κορυφή των επιτυχημένων Ελλήνων της Διασποράς. Για μένα, όμως, ως χριστιανό

και ως θεολόγο και ως κληρικό, η αξία της Ομογένειας αυτής μετριέται με την αγάπη που έχει για την Εκκλησία, με την αφοσίωση που έχει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, με τις θυσίες που κάνει για να διατηρήσει την παράδοσή της, τη γλώσσα της, τον πολιτισμό της, την πίστη της.

Τώρα που ο Πατριάρχης μας μού εμπιστεύτηκε την διαποίμανσή σας, εσείς για μένα είστε το καύχημά μου, ο έπαινός μου, τα πνευματικά μου παιδιά, οι πολύτιμοι συνεργάτες μου, οι συνοδοιπόροι μου για τη δόξα του Θεού και τα στηρίγματά μου στην ενίσχυση της κορυφής της Ορθοδοξίας, του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου.

«Ε.Κ.»: Γνωρίζετε τα θέματα του εκκλησιαστικού βίου της Αμερικής και ποιες είναι μερικές από τις προτεραιότητές σας που θα επιδιώξετε να υλοποιήσετε στο άμεσο μέλλον;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Δεν θέλω να κρύβομαι πίσω από το δάχτυλό μου. Η Εκκλησία μας στην Αμερική έχει σοβαρά προβλήματα. Ολα έχουν μία κοινή αιτία: Την απώλεια της εμπιστοσύνης του λαού για την διαχειριστική της ικανότητα. Κανείς δεν πιστεύει ότι έγινε κατάχρηση από κάποιον. Αλλά και κανείς δεν αρνείται ότι έγιναν κακοί χειρισμοί. Δεν είναι μεν ευχάριστο αυτό, αλλά τουλάχιστον διασώζει την τιμή της Αρχιεπισκοπής, ότι δεν υπηρετούν σε αυτήν άνθρωποι που δεν διακατέχονται από φόβο Θεού.

Είμαστε όλοι ευαίσθητοι με τα χρήματα της Εκκλησίας, καλά κάνουμε, διότι αυτά είναι ιερά χρήματα. Είναι χρήματα που τα προσφέρει ο λαός του Θεού από το υστέρημά του. Είναι χρήματα που κερδήθηκαν με κόπο και ιδρώτα. Πρέπει, λοιπόν, να τα σεβόμαστε αυτά τα χρήματα και να τα διαχειριζόμαστε με φόβο Θεού, έχοντας ευγνωμοσύνη προς τον λαό μας που μας τα εμπιστεύτηκε για το καλό της Εκκλησίας.

Επομένως, το πρώτο που πρέπει να επιδιώξουμε είναι η αποκατάσταση της αξιοπιστίας μας προς τον έξω κόσμο. Σε αυτό θα μας βοηθήσει πάρα πολύ αν κατορθώσουμε πολύ σύντομα να επανεκκινήσουμε την ανοικοδόμηση του Ναού του Αγίου Νικολάου στο Σημείο Μηδέν. Είναι για μας θέμα γοήτρου.

Μετά από αυτό, πρέπει να κοιτάξουμε τα του οίκου μας και να νοικοκυρευτούμε. Να ανυψώσουμε και πάλι την αγαπημένη μας Θεολογική Σχολή στη Βοστώνη, το Ελληνικό Κολλέγιο στην καρδιά του σημαντικότερου εκπαιδευτικού κέντρου της χώρας.

Ζούμε σε μία χώρα που αυτά τα θέματα είναι λυμένα και υπάρχουν μηχανισμοί και συστήματα που μπορούν να λύσουν τις οργανωτικές και διαχειριστικές και διοικητικές μας αδυναμίες. Χρειαζόμαστε επαγγελματίες. Αυτοί υπάρχουν. Και

πολλοί από αυτούς, από τους πλέον επιτυχημένους, αποτελούν ποίμνιο της Αρχιεπισκοπής μας. Και αγαπούν την Εκκλησία. Θα τους καλέσουμε και θα ζητήσουμε τη βοήθειά τους. Είμαι σίγουρος ότι δεν θα μας στερήσουν από τα τάλαντά τους.

«Ε.Κ.»: Τι θα κομίσετε ερχόμενος στην Αμερική κατά την ενθρόνισή σας;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Υπάρχει ένα στοιχείο που είναι καθοριστικό για την απάντηση που θα δώσω στο ερώτημά σας αυτό: Ερχομαι από την Κωνσταντινούπολη, από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, από την μητέρα μας Εκκλησία. Αυτό που, επομένως, κομίζω κυρίως και πρωτίστως είναι η ευλογία του Πατριάρχου μας, του Παναγιωτάτου κ.κ. Βαρθολομαίου, του μεγαλύτερου Οικουμενικού Πατριάρχου των τελευταίων 200 ετών, ενός Πατριάρχου που κρατάει γερά το πηδάλιο της Ορθοδοξίας εδώ και 28 περίπου χρόνια.

Κομίζω, επίσης, τον χαιρετισμό και την μέριμνα όλης της Ιεραρχίας του Οικουμενικού Θρόνου, των μελών της Αγίας και Ιεράς Συνόδου. Είμαι, όμως, φορτωμένος και με τις ελπίδες της Ρωμιοσύνης της Πόλης, της Ιμβρου και της Τενέδου: ότι οι αδελφοί τους στην Αμερική τους σκέφτονται, τους νοιάζονται, τους στηρίζουν. Οτι πονούν όταν βλέπουν κλειστή τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Οτι δεν ανέχονται να μην έχει το Οικουμενικό Πατριαρχείο, η κορυφή της Ορθοδοξίας, την άνεση που του αξίζει και που του πρέπει.

«Ε.Κ.»: Πού θα μείνετε αφού πουλήθηκε η οικία του μακαριστού Ιακώβου;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Οσοι με έχουν επισκεφθεί είτε στο Φανάρι, όταν ήμουν κληρικός της Πατριαρχικής Αυλής, είτε στη Χάλκη, όπου ζούσα στο μοναστήρι με τους πατέρες, έχουν δει ότι συνήθως ζω και εργάζομαι σε ένα δωμάτιο, το οποίο έχει και το κρεβάτι μου και το γραφείο μου και τον υπολογιστή μου. Δεν ξέρω ποια εικόνα έχει για μας ο κόσμος, αλλά ζούμε στην Πόλη πολύ λιτά και απλά.

Ολα αυτά σας τα λέω, για να σας εξηγήσω ότι το τελευταίο πράγμα που με απασχολεί αυτή τη στιγμή είναι το πού θα μείνω. Είμαι σίγουρος ότι στα δύο κτίρια που διαθέτει η Αρχιεπισκοπή στο Μανχάταν, θα βρεθεί ή θα διαμορφωθεί κάποιο δωμάτιο, στο οποίο θα μπορώ να κοιμάμαι τα βράδια.

Αλλωστε, τα πρώτα χρόνια έχουμε τόση πολλή δουλειά να κάνουμε, πού δεν θα έχω χρόνο να χάνω στις μετακινήσεις από και προς την κατοικία μου. Προσωπικά θα ντραπώ να επιβαρύνω τον προϋπολογισμό της Αρχιεπισκοπής με κατοικία αρχιεπισκόπου, τη στιγμή που υπάρχουν τέτοιες οικονομικές δυσκολίες. Οταν, με τη βοήθεια του Θεού, ξεπεράσουμε τη στενότητα αυτή και ξεπληρώσουμε τα χρέη μας, τότε βλέπουμε.

Να σας πω, όμως, την αλήθεια, έχω συνηθίσει όλα αυτά τα χρόνια της κληρικής μου ζωής να ζω σε κοινόβιο, σε αδελφότητα, είτε στο Φανάρι, είτε στη Χάλκη, στη Μονή της Αγίας Τριάδος (Θεολογική Σχολή) και θα σκεφτώ να κάνω κάτι ανάλογο και στη Νέα Υόρκη.

«Ε.Κ.»: Ποια θα είναι η σχέση σας με τους εδώ ιεράρχες και ιερείς;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Οι ιεράρχες μας στις ΗΠΑ είναι όλοι τους αξιόλογοι και σεβάσμιοι κληρικοί, με αγάπη για την Εκκλησία και φόβο Θεού. Θα τους παρακαλέσω να συνεργαστούμε με αδελφικό πνεύμα, να επιστρατευτούμε όλοι για τον μεγάλο κοινό μας σκοπό: Την ανόρθωση της Ορθοδοξίας και την αποκατάσταση της Αρχιεπισκοπής μας.

Ιδιαίτερα θέλω να με βοηθήσουν να βρούμε τρόπους να προσεγγίσουμε τις νέες γενιές των Ορθοδόξων, οι οποίες δεν βρίσκονται τόσο κοντά στην Εκκλησία μας, όσο θα θέλαμε. Αυτό μπορεί να μας δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στο μέλλον, καθώς δεν θα υπάρχει η εναλλαγή της σκυτάλης και η εξασφάλιση της συνέχειας στην επάνδρωση και στελέχωση των Κοινοτήτων και των Ιδρυμάτων μας.

«Ε.Κ.»: Ποιες θα είναι οι σχέσεις της Αρχιεπισκοπής με το Οικουμενικό Πατριαρχείο;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Η Αρχιεπισκοπή της Αμερικής είναι το καμάρι του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Είναι το καύχημα της Μητρός Εκκλησίας. Είναι η ελπίδα της για το μέλλον. Θα σας θυμίσω, όμως, και αυτό που είπα στο λεγόμενο Μικρό Μήνυμα της εκλογής μου ως Αρχιεπισκόπου Αμερικής: «Εάν το κλήμα φέρνει καρπό, αυτό το οφείλει στο γεγονός ότι είναι συνδεδεμένο στην άμπελο».

Είναι δυνατόν ένα κλαδί να καυχηθεί ότι κάνει πολλούς καρπούς και να μη θυμάται ότι αυτό το οφείλει στο γεγονός ότι αποτελεί το αναπόσπαστο κομμάτι ενός δένδρου, το οποίο αντλεί τροφή και νερό από τις βαθειές του ρίζες; Ετσι είναι και η σχέση μας με το Πατριαρχείο μας. Είναι, δηλαδή, σχέσεις αδιάσπαστες, οργανικές, υπαρξιακές, ζωτικές. Τρεφόμαστε από την πνευματικότητα και την παράδοση του Οικουμενικού Πατριαρχείου και μοιραζόμαστε τους καρπούς μας με

ευγνωμοσύνη.

«Ε.Κ.»: Πώς σκέπτεστε να πολιτευθείτε για εθνικά θέματα;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Και τα εθνικά θέματα είναι μεταξύ των καρπών που πρέπει να μοιραζόμαστε με τον απανταχού της Γης Ελληνισμό. Εννοώ, ότι το οφείλουμε στο έθνος μας, τις δυνατότητες που διαθέτουμε ως ελληνοαμερικανικό λόμπυ να τις θέσουμε στην υπηρεσία της προώθησης και ενίσχυσης των θέσεών μας στα εθνικά θέματα, αλλά με υπευθυνότητα και αποτελεσματικότητα.

Δεν μας ωφελούν κινήσεις εντυπωσιασμού που δεν φέρνουν κάποιο αποτέλεσμα. Επομένως, σας απαντώ ευθέως ότι θα συνεχίσω την παράδοση όλων των προκατόχων μου, επιστρατευμένος με όλες τις δυνάμεις, σε συνεργασία με όλους παράγοντες της Ομογένειας στις ΗΠΑ για να μην αφήσουμε κανέναν να υπονομεύσει τον Ελληνισμό, όπου και να ζει αυτός.

«Ε.Κ.»: Για το ζήτημα της Ελληνικής Παιδείας και ελληνικότητας εν γένει τι πιστεύετε;

Αρχ/πος Ελπιδοφόρος: Η ελληνικότητα, τόσο ως γλώσσα όσο και ως πολιτισμική συνείδηση, έχει συζητηθεί τόσο πολύ εδώ στην Αμερική και έχει τόσο πολύ ταλαιπωρηθεί και έχει συκοφαντηθεί, ώστε χρειάζεται μια νηφάλια, ψύχραιμη και ρεαλιστική αντιμετώπιση. Ο,τι και να κάνουμε, δεν μπορούμε να έχουμε τον τύπο της ελληνικότητας που υπάρχει στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Ούτε, όμως, είναι σωστό να έχουμε μία συμπλεγματική προσέγγιση της ελληνικότητας, ούτε να επιδεικνύουμε μία αποστροφή προς την ελληνική γλώσσα. Υπάρχει η μέση οδός: Και την ένταξή μας στην αμερικανική κοινωνία να μη διακινδυνεύσουμε και την παράδοση και καταγωγή μας να μην αρνηθούμε.

Μπορούμε να σταθούμε στην πλουραλιστική και ελεύθερη αμερικανική κοινωνία με υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια ότι είμαστε οι φορείς ενός παγκόσμιου, οικουμενικού και υπέροχου πολιτισμού, του ελληνικού, ο οποίος θαυμάστηκε και θαυμάζεται πάντοτε από όλους τους λαούς και από όλους τους πολιτισμούς, από φίλους και από εχθρούς.

Πέραν, όμως, τούτου, και από εκκλησιαστικής άποψης, η γλώσσα μας είναι εκείνη στην οποία διατυπώθηκαν τα θεμελιώδη μνημεία του Χριστιανισμού: Η Καινή Διαθήκη, η Θεία Λειτουργία, οι ψαλμωδίες, τα έργα των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας. Τη χρυσή τομή στο θέμα αυτό δεν θα την επιβάλλουμε βιαίως άνωθεν. Θα την βρούμε μαζί, κάνοντας διάλογο νηφάλιο, όλοι μαζί, με ελεύθερη έκφραση των απόψεων όλων των πλευρών.